

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobkyně: **A. S.**, narozená „X“,
státní příslušnost Kazachstán,
t. č. bytem „X“,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
adresa pro doručování poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2019, č. j. OAM-156/ZA-ZA11-P16-2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2019, č. j. OAM-156/ZA-ZA11-P16-2019, ev.č. X, kterým bylo o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žádost je dle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřípustná, a proto žalovaný řízení o této žádosti dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 11. 2. 2019 opakovaně požádala o udělení mezinárodní ochrany a tato její žádost byla žalobou napadeným rozhodnutím označena za nepřipustnou a řízení bylo zastaveno. S žalobou napadeným rozhodnutím žalobkyně nesouhlasí a považuje jej za nezákonné, neboť dle jejího názoru žalovaný pro hodnocení podkladů nesprávně zhodnotil existenci nových skutečností u opakované žádosti a svým rozhodnutím porušil ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákon o azylu ve spojení s ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu; dále bylo porušeno ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), ve spojení s ust. § 2 odst. 4 s. ř., neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, neboť přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a rozhodnutí neodpovídá okolnostem daného případu; dále pro vydání rozhodnutí žalovaný nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, čímž porušil povinnost mu danou § 50 odst. 4 s. ř. a nesprávně tak posoudil její opakovanou žádost. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný neuvedl v dostatečné míře důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právního předpisu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 s. ř.
3. Žalobkyně dále namítala, že v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla nové skutečnosti, které dokládaly postupně se zhoršující situaci v Kazachstánu. K tomuto tvrzení žalobkyně předložila žalovanému dopis „Klub hořících srdcí“, ve kterém je dle jejího názoru uvedeno množství incidentů, ke kterým v posledních letech v Kazachstánu došlo, mezi nimi je zmíněn i incident z roku 2018, který se týkal pronásledování a následného zatčení a uvěznění muslimky jen pro její náboženské vyznání a proto, že toto vyznání se navenek projevovalo nošením šátku a vzhledem k tomu, že žalobkyně také nosí šátek, má obavy, že by takový osud čekal i ji. Zákaz nošení šátku se vztahuje i na základní a střední školy, což žalobkyni navíc znemožňuje si děti v Kazachstánu pořídit, jelikož je nechce vystavovat diskriminačním náladám a pravidlům, které v zemi panují a které tam pravděpodobně budou panovat dlouho. Navíc se chystá zavést zákaz nošení šátků i na vysoké škole, což by bylo zásahem do práv žalobkyně, neboť tato chce na vysoké škole studovat.
4. Žalobkyně také poukázala na zprávu Human Rights Watch, která popisuje stav lidských práv v Kazachstánu v roce 2018. Dále odkázala na občanské nepokoje, které vypukly v souvislosti s prezidentskými volbami dne 9. 6. 2019, které opozice i nevládní organizace označily za nedemokratické, navíc při těchto protestech bylo zadrženo minimálně 500 lidí jen za projev svých politických práv, přičemž žalobkyně se obává, že v případě návratu do Kazachstánu by jí mohlo hrozit nebezpečí, neboť se současným vedením státu nesouhlasí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně sice namítá porušení ust. § 2 odst. 4, § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 s. ř., avšak bez bližší konkretizace. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně pouze opakuje svůj azylový příběh a rozvádí své domněnky týkající se jejího možného pronásledování v zemi původu v případě jejího návratu. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu, zejména pak na žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany a obsah protokolů o výslechu žalobkyně, jakož i na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém se žalovaný vypořádal se všemi námitkami žalobkyně, přičemž velmi detailně se jimi zabýval v řízení o první žádosti žalobkyně, navíc žalobkyně uvedla naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Kazachstánu opětovně vrátit, jako uváděla v průběhu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správního řízení o její první žádosti o udělení mezinárodní ochrany (tj. obavu z utiskování z důvodu, že přijala islám sunnitského směru).

Ústní jednání

6. Při jednání soudu dne 22. června 2020 žalobkyně setrvala na podané žalobě a navrhl, aby jí soud vyhověl.
7. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu odkázal na své vyjádření ze dne 15. 7. 2019 a žalobou napadené rozhodnutí, neboť žalobkyně již jednu žádost o udělení mezinárodní ochrany neúspěšně podala, jejím příběhem se správní orgány tedy již zabývaly, přičemž v dalším řízení neuvedla nové skutečnosti, proto žalovaný řízení o druhé žádosti žalobkyně zastavil. Žalovaný tedy rozhodl plně v souladu se zákonem o azylu a setrval na zamítnutí žaloby.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou dány podmínky přezkumu na základě podané žaloby a mimo jiné i tím, zda byly uvedeny žalobní body podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Soud konstatuje, že žaloba vyjadřuje nesouhlas se zastavením řízení, neboť žalobkyně měla za to, že podmínky pro zastavení řízení nebyly splněny. Soud v takovém případě musí přezkoumat, zda zde byly podmínky pro zastavení řízení.
11. Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
12. Podle ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.
13. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 06. 2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009, www.nssoud.cz, podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě citového ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu posoudit žádost jako nepřipustnou.

14. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 06. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009, vyplývá, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.
15. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně touto žalobou napadá již v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného, jímž žalobkyni nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Meritorní přezkum situace žalobkyně, a to první žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 8. 2018, č. j. 75 Az 8/2017-102, kterým byla žaloba žalobkyně zamítnuta. Následná kasační stížnost žalobkyně proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 5 Azs 298/2018-41, odmítnuta pro nepřijatelnost.
16. Ze správního spisu soud zjistil, že již ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 1. 2017 žalobkyně uvedla, že důvodem žádosti pro udělení mezinárodní ochrany jsou obtíže náboženského charakteru, konkrétně ta skutečnost, že přijala islám – sunnismus a cítila se ve své vlasti utiskována a odkázala na případ muslimky, která byla zatčena a uvězněna, protože navenek projevovala své vyznání nošením šátku a žalobkyně se obává, že by se toto mohlo stát i jí a dále uvedla, že má obavu, že v případě návratu do Kazachstánu při jakémkoliv projevu nesouhlasu s poměry v Kazachstánu by jí mohlo hrozit nebezpečí vážné újmy.
17. Dne 11. 2. 2019 podala žalobkyně druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně následně dne 14. 2. 2019 uvedla, že narodila ve městě Žanauzen v Kazachstánu a jejím politickým přesvědčením je islám sunnitského směru. Je svobodná a bezdětná. Posledním místem bydliště žalobkyně v její vlasti byla adresa „X“. Z vlasti odcestovala dne 29. 12. 2016 a do České republiky přicestovala ve stejný den, a to na základě turistického víza. Ke svému zdravotnímu stavu sdělila, že je zdravá, jen má alergie na chlad. Žalobkyně jako důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že když přijala ve vlasti islám, začali se k ní ostatní chovat špatně a utiskovat ji. Mluvila o tom v minulém řízení. Zákaz nošení šátků v Kazachstánu z roku 2018 může mít negativní dopad na její děti, až bude žalobkyně nějaké mít. Žalobkyně doplnila, že je jí známo, že jejím spolužačkám bylo v práci zakazováno nosit dlouhé sukně a prikazováno namísto nich nosit kalhoty.
18. Žalovaný při svém rozhodování vycházel z výpovědi žalobkyně, dále ze spisového materiálu k předchozí žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a dále si jako podklad opatřil informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – Kazachstán – bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 3. 7. 2018, ze zprávy MZV USA o svobodě vyznání v Republice Kazachstán za rok 2017 ze dne 29. 5. 2018, dále ze zprávy MZV USA o svobodě vyznání v Republice Kazachstán za rok 2017 ze dne 29. 5. 2018 a zprávy MZV USA o dodržování lidských práv v Republice Kazachstán za rok 2018 ze dne 13. 3. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Z těchto zpráv nevyplývá, že by v Kazachstánu docházelo k pronásledování a zatýkání pouze z důvodu vyznání, jak žalobkyně uváděla. Navíc zprávy neuvádí pronásledování z náboženských důvodů, přičemž je nutné doplnit, že nižší úroveň ochrany náboženských práv, neznamená nutně pronásledování z náboženských důvodů.

19. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že námitka žalobkyně o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné pro nedostatečné zdůvodnění, neshledal důvodnou, neboť rozhodnutí je srozumitelně odůvodněno a postaveno na podkladech založených ve správním spise. Soud konstatuje, že se jednalo o opakovanou žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a důvody, které v první i druhé žádosti žalobkyně uváděla, byly totožné, tj. obtíže náboženského charakteru, konkrétně ta skutečnost, že přijala islám – sunnismus a cítila se ve své vlasti utiskována, přičemž tyto důvody již byly v předchozím řízení dostatečně posouzeny, viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 8. 2018, č. j. 75 Az 8/2017-102, ve spojení s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 5 Azs 298/2018-41. Žalobkyně v řízení neprokázala existenci nových skutečností, které by vyžadovaly opakované meritorní posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Stejně tak žalovaný nepochybil, pokud na případ žalobkyně aplikoval ust. § 10a písm. e) zákona o azylu. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ust. § 3 s. ř. tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ust. § 68 odst. 3 s. ř. Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl.
20. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 22. června 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Petr Černý, Ph. D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)